

זבחים דף כ

עניין: בן קטין עשה מוכני לכיור

באר משה פרשת כי-תשא

א"י בן קטין עשה מוכני לכיור ט' - עפ"י הידוע
 מהחיות הקדושה שנאדם הוא בבחי' רעל וטוב -
 ולפעמים מוכרח האדם לפול ממדרגתו הגדולה באדם
 מה לבחי' הקטנות - כי סענוג חמדי חינו חטטג -
 ועכ"ז מוכרח האדם להתחזק במעוז שלא יפול לבמדי
 אך גם בירידתו למטה יעמוד באמונתו ובמדרגתו
 להחלמץ לעלות ולהחזק בהבורא ית"ש כמקדם . וגם
 במקום קטנות שם חיה גדלות . כמו שמיט במדע"ה
 שהיה ג"כ מ' יוס בפרוס . לחם לא אבל ומים לא שמה
 והיה כאחד ממלאכי מרום . ועכ"ז גם בירידתו מן ההר
 ובבואו לזה העולם עמד במדרגתו ובבחינתו הראשונה -
 והיה אותו משה רבינו שהיה מקדם . ועוד בתוספות
 קדושה ובכירות ובקידון אור פנים עד שכל ישראל
 יראו מגשת אליו . וזהו ג"כ בן קטין . ר"ל גם בירידת
 האדם למטה לבחי' הקטנות ובעת היותו בן קטין
 במדרגת הקטנות . ג"כ עשה מוכני . כן וכנים ויפול
 לכיור הוא הקדושה העליונה כנ"ל . והיה משקעו בבור
 הוא העוה"ז כנ"ל . שלא יהיה מימיו הוא המעין העליון
 הקדוש . מבאר מים חיים שפע העליון הקדוש נפסל
 ח"ו בלינה . בבואם לעוה"ז שהוא אך בלינה לילה כנ"ל -
 לא תהיה קדושה נפסלת ונפסקת ח"ו לבמדי כ"ל לפעוה
 יסוד גמור אל הקדושה לעמוד במדרגתו הראשונה
 ובנדקתו ואמונתו כמקדם . גם בעת ירידתו לקטנות
 כנ"ל . ומעתה נבוא לביאור הכתוב כי תשא אח ראש

נועם אלימלך פרשת כי-תשא

וזהו ואתה קח לך נשמים פי' שתעלה ריח
 ניחוח צמטשין דהיינו אפילו מדצר
 הגשמי ביותר מכל הגשמיות תעלה ממנו ריח
 ניחוח * וזהו ראש מור לשון מר (עי' שנה ל:)
 ר"ל אפילו דצר שהוא תכלית וראש לכל
 המרירות תעלה ממנו ריח ניחוח * דרור פי'
 תראה שיהיה דרור דהיינו חירות ממ"ה
 דהיינו מסיטרא אחרא ומשעבוד מלכיות (עי'
 זוה"ק תורה קפג.) כל זה תגרום צכל דצרי
 גשמיות * וזה שאמרו חז"ל (יומא לו.) בן קטין
 עשה מוכני לכיור כדי שלא יהא מימיו נפסלים
 בלינה והיו משקעים אותו צבור ששם אין
 נפסלים בלינה (וזבחים כ.) רמז שלא יאמר האדם
 א"כ הוא שאסור לאדם להנות מעוה"ז
 ותאוותו כ"ל הכל למען שמו והוא דצר קשה
 מאוד הבלתי אפשרי לעמוד בו א"כ אפשר
 ענמי מכל עניני עוה"ז הגשמי ולא אוכל ולא
 אשתה כלל ואהי' פרוש מאד אל יאמר בן אלה
 צריך האדם להתחמץ צמטש מעט לשצר כח
 התאויות ולסבב הדצר צסיצוב אחר סיצוב עד
 שיגיע לתכלית יסוד הקדושה ושורשה צכל דצר
 גשמיות ג"כ * וזה רמז שעשה מוכני לכיור
 לשוקעו צבור רמז שצריך האדם לגלגל ולשקע
 הגשמיות עד אשר יושקע ויוטבע בטבע
 צשורש הקדושה שלא יהי' נפסלים בלינה רמז
 לעוה"ז הנקרא לילה (עי' זוה"ק ח"י קכו.) וע"ע
 חגיגה יצ: ואינה אלא כמו לינה אדם ציקר צל
 לין (תהלים מט, יג) * וזהו ותעצור המנחה על